Svensk författningssamling

SFS 2010:474

Utkom från trycket
den 8 juni 2010

Förordning
om ändring i jaktförordningen (1987:905);

utfärdad den 20 maj 2010.

Regeringen föreskriver i fråga om jaktförordningen (1987:905)[1]

dels att rubriken närmast efter 5 §, rubriken närmast före upphävda 6 §, rubriken närmast efter upphävda 6 §, de två rubrikerna närmast efter 23 §, rubriken närmast före upphävda 29 a § samt rubriken närmast före upphävda 46 § ska utgå,

dels att 5 c, 15 a, 15 b, 21, 34 och 58 §§ ska ha följande lydelse.

5 c §[2] I en anmälan enligt 5 a eller 5 b § ska det anges

1. var och när djuret fälldes eller påsköts,
2. vilket kön djuret har, om det är möjligt att fastställa,
3. namn, adress och telefonnummer till den som har fällt eller påskjutit djuret, om djuret är en björn, varg, järv eller lo, och
4. i fråga om älg eller kronhjort, om det fällda djuret var en årskalv.

15 a §[3] Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta

1. att ett godkänt bekämpningsmedel som avses i 13 § får användas för att döda fåglar som orsakar allvarliga skador eller olägenheter för människors hälsa,
2. om undantag från förbudet att vid jakt använda belysning utöver vad som är tillåtet enligt 14 §, om det är fråga om annan jakt än som avses i 31 § första stycket,
3. att elektronisk bildförstärkare får användas vid jakt efter vildsvin.

Om flera län är berörda, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

15 b §[4] I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, mård, iller, skogshare och fladdermöss samt i fråga om annat vilt som i bilaga 1 till artskyddsförordningen (2007:845) har markerats med N, n eller F får föreskrifter eller beslut enligt 15 eller 15 a § denna förordning meddelas endast om

1. det inte finns någon annan lämplig lösning,
2. upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och

[1] Förordningen omtryckt 2000:1216.
[2] Senaste lydelse 2009:1265.
[3] Senaste lydelse 2008:1412.
[4] Senaste lydelse 2007:955.

3. föreskriften eller beslutet behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § eller 31 § första stycket denna förordning.

21 §[5] Utöver vad som följer av 20 § får den myndighet som beslutar om jakten i det enskilda fallet medge undantag från förbudet i 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) i fråga om jakt efter björn, varg, järv, lo, utter, valar och fladdermöss samt när det är fråga om jakt som avses i 24 § eller 31 § första stycket 1 denna förordning. I övriga fall får länsstyrelsen besluta om sådant undantag. Om flera län är berörda och det är länsstyrelsen som beslutar om undantag, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, mård, iller, skogshare, vikare, valar och fladdermöss samt i fråga om andra vilt levande djurarter som i bilagan till artskyddsförordningen (2007:845) har markerats med N, n eller F får undantag medges endast om

1. det inte finns någon annan lämplig lösning,

2. upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och

3. undantaget behövs för att en sådan begränsad jakt som avses i 23 c § ska kunna genomföras eller behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § eller 31 § första stycket denna förordning.

34 §[6] Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om eftersök av annat statens vilt än sådant som har varit inblandat i en sammanstötning med motorfordon och om tillvaratagande av sådant vilt som tillfaller staten och som har skadats eller dödats av annan orsak än påskjutning under legal jakt.

Om en älg eller hjort har skadats av någon annan orsak än påskjutning och till följd av detta dött eller avlivats under fredningstid, får djuret behållas av jakträttshavaren, om denne har hjälpt till med att vid behov spåra och avliva djuret eller ta hand om det.

Inom ett viltvårdsområde där jakt efter älg eller hjort sker gemensamt får dock viltvårdsområdesföreningen behålla sådant vilt på villkor som anges i andra stycket.

Andra och tredje styckena gäller även i fråga om älg eller hjort som under fredningstid har avlivats eller fångats enligt 30 eller 40 §.

58 §[7] I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. I fråga om följande beslut enligt denna förordning gäller dock

1. att beslut enligt 3 § andra stycket 2, 4 §, om beslutet avser annat än registrering av kronhjortsområde, 9 § andra och tredje styckena, 12 a § tredje stycket, 15 §, 21 § andra stycket, 30 §, 38 §, 40 a § tredje stycket, 47 § första stycket och 52 d § samt Naturvårdsverkets beslut i ett överklagat ärende inte får överklagas,

2. att andra beslut av polismyndighet än sådana beslut som avses under 1 får överklagas hos länsstyrelsen, samt

[5] Senaste lydelse 2009:1265.
[6] Senaste lydelse 2009:1265.
[7] Senaste lydelse 2009:1265.

3. att andra beslut av länsstyrelsen än sådana beslut som avses under 1 eller som avser avgift enligt 52 b och 52 c §§ får överklagas hos Naturvårdsverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010.

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Mats Wiberg
(Jordbruksdepartementet)

Thomson Reuters Professional AB, tel. 08-587 671 00
Edita Västra Aros, Västerås 2010